

תזונה

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

יהודים צריכים לדעת שבדאי כבר בא הזמן
שמשיח יבוא. צריך רק שיח' געגעעס למשיח.
ובדאי שיעיז ופעל ויגלו ביאתו

ראר סמוך 4

ערב שבת קודש פ' דברים, שבת חזון
חי' תהא שנת נפלאות טובה

רמז

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בתוספת:

'קדו המיליון'

שיע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

על-ידי הגעגועים למשחח - יפעלו ביאתו

יהודים צריכים לדעת שבודאי כבר בא הזמן שמשיח יבוא, צריך רק שייה' געגענים למשיח, ובודאי שיעי"ז יפעלו ויגלו ביאתו • וזה שלעת עתה עדיין לא בא – זוהי קושיא, שכל קושיא באה מהעלם והסתר הגלות, ובודאי שמשיח בעצמו יתרצה; אבל אסור שזה יחליש יהודי חי"ו, אלא אדרבה – זה צריך לעורר עוד יותר • **דבר ברור ופשוט**, שעכשיו הוא במצב שבנ"י נמצאים "בעבר הירדן", ועומדים ממש להכנס לארץ ישראל, ביחד עם משה רבינו כפשוטו ממש • הוא עומד ומצפה חסר-סבלנות לרגע שיגאל את בני ישראל מהגלות משיחת ש"פ דברים תשעה באב (נדהה) ה'תשמ"ח – מוזה, הרגום מאידית*.

וע"פ הת"ל מובנת החוראה לבנ"י בדרונו זה, דור האחרון של הגלות – שמכיון שעומדים בסיום הגלות ד'ערבות מואב" [לפי כל הסימנים בממדא, ולפי מה ש"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו העיד כבר מלפני כמה שנים, שגשאר רק לצחצה הכפתורים, ו"לאלתר לאאלת", ומשיח עומד אחד בתלנו, וכו' וכו'] – מובן שעכשיו צריך כבר להרגיש בגלוי (לא הקושי של הגלות ר"ל, אלא) שעומדים "בעבר הירדן", נמצאים כבר בעלי' ליכנס לארץ ישראל באוהל האמיתית והשלמה, וצריך להיות רק "עמדו הכן כולכם".

ואחד הטעמים לזה הוא, כי משה הוא למעלה מענין הגלות, ובמילא באם משה חי' מביטים לארץ ישראל, איך לא יכול חי' להיות מלות; אבל שלילת הגלות אז חי' בא מצד

* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המני"ל

משמעות מספרי העמודים בש"ס

בקשר עם המנהג ללמוד הל' בית הבחירה (מס' מדות), מובא בזה קטע מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על דבריו בעת יחידות עם המרפ"מ אלתר זצ"ל ממור

להלן פענוח הכת"ק (בא בהדגשה):

כ"ק אדמו"ר שליט"א: בנוגע למה שאמרתם אודות המשך מספר העמודים – יש להעיר שמספרי העמודים שלפנינו נקבע* בדפוס הראשון שנדפס . . .
* בדפוסים שלפניו (וגם – באחרים שלאחריו) המספר שונה מזה לזה. – כמצויין ע"י העוסקים בזה בספרותם.

בזבזו האוצרות

יש לך נמ"ק נדיר מהרבי מלך המשיח?
יש לך איתגרת שעדיין לא נדפסה?

כאן המקום וזהו הזמן לפוסמים!

צילצול עורך היום לטל: 04)840-3153
בארד"ב: 778-6670 (718) ותזכה את הרבים.

שדוקא ע"י שעומדים בתוקף, מביאים לידי כך שיפחדו מהיחידים.

ומדובר כמה פעמים שאף אחד לא מתווכח ואמר ששלים אינו דבר טוב, שלים הוא ודאי דבר טוב - השאלה היא מהי הדרך המביאה לשלום: האם ע"י שעומדים בתוקף, או ע"י שמוותרים ללחץ אחד ולעוד לחץ וכו'.

ומובן בפשטות אשר ע"י שנוכענים ללחץ אחד, זה גורד לחץ נוסף, וממילא מוסרדים עוד שטח ועוד שטח, ועד שאין כבר מה לתת (היות והם יתבעו כאלה שטחים שודאי כבר לא יסכימו לתת להם), ואז זה יהיה הדרך למלחמה, ר"ל!

ולא כדעת הטוענים שהמצב כבר אבוד, וא"א לפעול כלום כיון שכבר סוכם, היות וכבר רואים שהערבים ביטלו כמה-וכמה ענינים שהיו מוסכמים וחוזמים ב"קעמפ-דיילי" - אזי יש כבר את ההזדמנות לטעון שזה היה "מקח טעות", היות והם ביטלו את ההסכמים, במילא מתחרטים על כל הענין.

אמנם יגדפו אחד את השני, ובלשונות הכי הריפים, אי לא יתור מאשר באופן דיפלומטי, וזה לא יזיק לאף אחד. מכיון שזה דבר ברור שיהיה "ישכבתם ואין מחריד", "יחרב לא תעבור בארצכם" ואפילו "חרב של שלום" (תענית כב, ב) - החרב של ה"א"ם" (כמדובר כמ"פ). ויתירה מזו: אפילו בנוגע לשטחים שכבר החזירו - עדיין אינו אבוד כלל, ואפשר לפעול שיחזירו את כל השטחים שנתנו להם - מכיון שהם ביטלו את ההסכמים שעשו.

וברומת ענין התשובה שאפשר לתקן גם את העבר - ועד כפי שהסחידות מביאה [אשר והיות שזה מובא בחסידות חב"ד - חכמה בינה דעת, הרי מובן שזה ענין שירד במלוי בהבנה והשגת] - שאתם בתקונתם שכאשר רק אחד מחליט לעשות תשובה [כפי שמובא אצל דינאל ש"מון היום הראשון אשר נתת את לבך להביא גו' ושמעו דבריו" (דניאל י, יב)], הוא נעשה צדיק גמור, ואז מיד מגיעה הגאולה ע"י משיח צדקינו - שענינו ג'ל ענין התשובה, היות ש"משיח אתא לאתבא צדיקיא בהיתבא".

לאחר-מכן נוסף הענין שמקבלים שוחד על-ידי שנותנים כסף בשביל ישיבות. שכמזכיר כמה פעמים, אי-אפשר לבנות חינוך על-פי תורה ויראת שמים מכספים המונחתמים בדם יהודי? וכי לא לכם ולנו לבנות בית לאולקינו?!

ולא רק שעם כספים כאלו אי-אפשר לבנות ישיבות ולחונן תלמידים ביראת-שמים, אלא יתור מזוה: המה, אמרת (ע"ז ז, א) שאפילו "בית הכסא" אסור לבנות מכספים שכללה!

ושתלמידי הישיבות ינצלו מאלה שרוצים "להלעיט" אותם מכסף כזה: ורה"ר שהיהודים יתייצבו בתקף המתאים ע"פ הפסקה-דין של השולחן ערוך, ובאופן "קוממיות" - בקומה זקופה".

חל מזה ש"בתחוקות תלכו ואת מצותי תשמרו", שע"ז יקויים "ונתתי גשימכם עתם ונתנה הארץ יבולה ועק השדה יתן פרוי", "ישכבתם ואין מחריד", ו"יחרב לא תעבור בארצכם", עד ל"זואלך אתכם קוממיות". (תמוגז חפשי משיחת ש"פ דברים ה'חמש"ט - בלתי תמוגז)

הגילוי המלמלה (מכח משה) ולא מצד מציאות

העולם עצמו, ונשארתי האפשריות לגלות . ולכן לא משה הכניסם לארץ ישראל, שזה איפשר יתה"אח"כ גלו, וכו"י יכניעו ויבדור הכחות "דע"ז, של סיבת הגלות, שזה פועל על"י גאולה נעלית יותר,

גאולה שאין אחרי' גלות (אפילו לא אפשרויות לגלות) -

עאכו"כ בסיום גלות זה האחרון, כאשר כבר עבר עבודת הבריוריים בגלות, וכל הסינויות עד לחלבי משיח, הדברים המבהילים משוערים כלל וכלל (אפילו לאח"ע) שארועו בדרגה זו ה"י לא תה"י, לא תקום גו' - ה"י דבר ברור ופשוט, שעכשיו הוא

עכשיו צריך כבר להרגיש בגלוי שעומדים "בעבר הירדן", נמצאים כבר בעל"י ליכנס לארץ ישראל בגאולה, וצריך להיות רק "עמרו הכן כולכם"

הנשיא במורא "הואיל נודחה אידחה", "הלואי שיה"י נדחה באמת, ויהפך לשיכון ולשמחה". ונוסף לזה: מכיון שהתענית נדחה - הרי בשבת זו מודגש בגלוי רק המעלה של יום זה, זה שמישיח נולד אז!

ההוראה לפועל מכל זה: יהודים צריכים לענת שבדאי כבר בא הזמן שמישיח יבוא, כ"ל בארוכה, צדיק רק שיה"י גענוגים למשיח, ובדאי שע"ז יפעלו ויגלו ("אוריסרופי") בלאת.

וזה שליעת עתה עדיין לא בא - אזי קשיא, שכל קושיא באה מחלעם והסתת הגלות, ובדאי שמישיח בעצמו יתיעזר, אבל

לדבר עם יהודים אודות יחדות ככלל ואודות תשעה באב בפרט – יקחו עממה קופת-צדקה שמוזכרה ומפוררת על גנינת הצדקה, ונס היודי" – תוספת מרץ החיות, להוסיף ביתר שאת ויבחר עז ב"משפט" (תורה) ו"צדקה", שאפשר להגיד לאחרי בעל-פה, באוזנות שמביאות הגאולה, "ציון במשפט תפדה ושב" תמתאמות להם, בודים נועם ובדרכי שלום, "האמת השלום אהב".

זה צריך לעורר ולגלות אצל כאו"א התגברות בעבודתו להוסיף ה"מצוה אחת" שתכריע "את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה"

אסור שיה יחליש יהודי חו"י, אלא אדרבה – זה צריך לעורר עוד יותר עלי בהעבודה "בעבר היודי" – תוספת מרץ החיות, להוסיף ביתר שאת ויבחר עז ב"משפט" (תורה) ו"צדקה", שאפשר להגיד לאחרי בעל-פה, באוזנות שמביאות הגאולה, "ציון במשפט תפדה ושב" בצדקה".

ובפרט בעמדתו בשבת תשעה באב לאחר הצות היום, הזמן דלית משיח – הרי זה הזמן בדיוק ש"מול גובר", המל דמשיח הוא בהתגברות, ובאופן ד(מול מלשון) "ינווים", שזה נולד תמשל למטה, לכל ישראל (ובפרט לכאו"א מהם בניצוי משיח שבכאו"א).

והחלד ומוסיף ואור עד שפיר יפעלו ביאת משיח צדקנו למטה מעשרה ומהו ומהו שמתח גדולה, יחד עם אלה ש"הקיצו רוננו שוכני עפר", ומשה ואהרן עמחם, וארפסטוטרו דמשה בכל דרא חדא, ובדרונ – נשיא דרונ, כ"ק מו"ח אדמו"ר, וכולם ביחד נלך מ"בעבר היודי" לארץ ישראל, ומשיח צדקנו בראש, וכל זה – תכף ומיד, ושמתח עולם על ראשם.

ובפרט ע"י ההוספה בלימוד התורה (משפט) ונתינת הצדקה (שפועלים "ציון במשפט תפדה ושב" בצדקה") באופן המותר ביום שבת קודש, ועאמ"ל – מחר, עשירי באב (בבנינים המתורים ללמוד ביום זה) – הו בנוע לעצמו והו בנוע להשפיע על כל האחרים.

ובכדי להקל על העיגון, יש להציע בתור "מפקחיו על צרכי ציבור בשבת", שאלו שבעשירי באב נוסעים למקומות שונים בכדי

עדיין לא אבוד

פרסום ראשון בלשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

זה שאומרת-העולם מכירים בקודשים בקודשה שמוצאת במקום המזבח (היית זה "מסורת ביד הכל" (רמב"ם הל' ביה"ב"ח פ"ב ה"ב)) – קשור במה שהיה לעתיד-לבוא כמו שאומרים בהפסרת חג הסוכות: "כל הנות מכל הגויים יבוא מידי שנה בשנה להשתחוות למלך ה' צבאת ולחג את חג הסוכות" (זכריה יד, יט), יקריבו את השבעים פרים, עם כל הענינים המשתלשלים מזה.

וכפי שהוזכר ג"ל בהפסרת זו אודות "משפחת מצרים", שגם הם יכירו במעלת ביהמ"ק, ובמעלת היהודים.

תמורת זה, עושים כעת את השטות הכי גדולה – מתפעלים ממצרים, ומחזירים להם עוד חלק ועוד חלק מהשטחים שהיהודים קיבלו בניסים גלויים שהקב"ה הראה להם, וחושבים שעל-דיל-זה ישא חז בעיניהם, שזו שטות החל גדול, שהרי באמת, כל העולם שייך ליהודים, מכיון שכל העולם נברא "בשביל ישראל שנקראים ראשית", שזה קשור בשלימות החתרה – "בשביל התורה שנקראת ראשית",

ובפרט כשמדובר אודות שטחים כאלה אשר למרות שאינם חלק מארץ ישראל אבל משתמשים בהם לענינים הקשורים עם תומ"צ,

ועד שזה נוגע ממש לפירוק-גפוש של כמה וכמה מבני ישראל – מכיון שצורכים את השטחים האלה כדי שהיה המצב של "שכבתם ואין מחירי", זאת אומרת שאפילו אלה שעדיין אינם ראוים שהקב"ה יעשה להם ניסים גלויים למעלה מהטבע – יהיו באופן של "שכבתם ואין מחירי", בידעם שיש את ההגנה של הקב"ה כפי שהתלבשה בלבש הטבעי. מוסרים את המקומות שיש בהם "צפס", שזה נוגע לעניני ביטחון, ונותנים שטחים שזקוקים להם בשביל ענין הביטחון, כפי שדובר כמה פעמים ביטחונינו ולא אני אומר את זה, אלא זוהי דעתם של כל מומחי הביטחון (המדברים מטעמים ביטחונינו ולא מדינינו).

היות והקב"ה רוצה להראות כל דבר בלוי – רואים עכשיו מה היה בצפון ארץ ישראל, שהעדרים התמודדו נגד אנשי הצבא והמשטרה, וישא בגלוי נגד היהודים – כפי שכבר דפס בכל העיתונים, וגם בארץ-ישראל – מכיון שכבר לא יכלי להסתיר את זה.

ולאחר-מכן מתחילים לדון איך זה קרה שהם עשו מרד, ואומרים על-זה כל מיני אמתלאות שונות, שהכוונה במילה "אמתלא" הוא "אמת – לא" (ועד שמצרפים א"ז למילה אחת), אך באמת זהו דבר פשוט ביותר:

היות שהם רואים שהיהודים אינם עומדים בתוקף, ואינם מניחים ליהודים להתשייב בשטחים שאינם שייכים לאף אחד, ועד שמחזירים שטח ועוד שטח – זה פועל אצלם שלא לפחדו, ולכן הם עושים מרד. שמהו רואים עוד יותר כמה חשוב שיעמדו בתוקף – משום

אלו דברים יעברו בגאולה האמיתית והשלימה מ-770 להר הבית?

גם את עצם הכנין של האבנים, עצים ועפר עם ה"עזרת נשים"...

המרא במסכת מגילה אומרת: "עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות" – "מקדש מעט" – שבתוך לארץ "שיקבעו בארץ ישראל", עד למקום המקדש על הר המור".

זאת-אומרת, שלא רק יקחו לארץ ישראל את המתפללים בבתי כנסיות והלומדי תורה בבתי מדרשות, ולא רק את התורה ומצות שקיימו שמה, ואת הספרי תורה משם – אלא יקחו לארץ ישראל למקום המקדש על הר המור! גם את **עצם הבנינים המשמיים** דאבנים, עצים ועפר של הבתי כנסיות ובתי מדרשות!

כיון שע"ז שיהודים התפללו ולמדו תורה באותם בתי כנסיות ובתי מדרשות במשך זמן חולות, ובלשון חמרא "קורין ומרביצין בתן תורה" – הם המשיכו קדושה גם בבתי עצמים, באבנים, עצים ועפר, והקדושה נשארת בהם באופן קבוע ונצחי לעולמים, עד שמעבירים אותם לארץ ישראל ולירושלים על הר הבית.

שזהו דבר נפלא ("א גוואואידקע זאך"), שאע"פ שנמצאים בגלות, ועוד בגלות לפנים מגלות, כיון שנוסף על ירידת הנשמה בגוף שזה לבד הוא גלות, נמצאים גם בגלות כפשוטו – אעפ"כ, ע"ז שיהודים מתפללים ולומדים בבתי כנסיות ובתי מדרשות, הם ממשכילים קדושה ונחית בעצם הבנינים המשמיים, עד שיעבירו את הבנינים לארץ ישראל לירושלים על הר הבית! מן הקצה אל הקצה – מגלות לפנים מגלות עד לתכלית העילוי בקדושתו.

. . . אם הדברים אמורים בנוגע לכל הבתי כנסיות ובתי מדרשות, אזי עאכ"כ שכן הוא בנוגע לבית הכנסת ובית המדרש זה של כ"ק מו"ח אדמו"ר, היכן שהוא עבד את עבודתו בתו"צ והתחג את צאן מרעיתו במשך עשר שנים,

אזי דבר הבור שלא רק יקחו לארץ ישראל את המתפללים והלומדי תורה ביהמ"כ" ובהמ"ד זה, ולא רק את התו"מ"צ וכל הענינים ש"כ"ק מו"ח אדמו"ר פעל, ולא רק את הספרי תורה וכו' – אלא גם את עצם הבנין של האבנים, עצים ועפר עם ה"עזרת נשים" וכל הענינים שנמצאים שם וכו' – יקחו יחד לארץ ישראל לירושלים על הר הבית!

(חמגם תפשי* משיחתו* ש"פ דברים, שבת חזון התשס"ב - בלתי חתום)

* נרשם ע"י "יעד תחתית התמימים".

לראות את בידמו"ק

בשבת חזון בעיני בשר

פרסום ראשון בלה"ק – בעריכת מערכת "ידי המלך"

כל ענין הגלות הוא "על מנת" שתבוא הגאולה, כמדובר לעיל (ס"ח בהשיחה (וראה לק"ש ח"ט ע' 10 ואילך)), ובעיקר יש להדגיש זאת בשבת שקודם תשעה באב, כיון שאז ניכרת עוד יותר ירידת הגלות.

ונקודה זו היא בהדגשה יתירה בענין דשבת חזון, השבת שלפני תשעה באב, שאז מראים כאן **למטה** בזמן **הגלות** "לכא"א המקדש דלעתיד".

שזה מגלה יותר בהחידות שכל כוונת הירידה בגלות היא – הגאולה ובית המקדש שיהי' אז, שלכן מראים לכא"א, למטה בזמן הגלות, ופרט בשבת שקודם תשעה באב, שאזי התכלית דירידת הגלות – את "המקדש דלעתיד". ומראים לו זאת בכונה כדי שזה יפעל על המעשה והעבודה בפועל שלו, כו"ל (סכ"א בהשיתה).

בגלל שהסוסים הם סוסים – המלאכים אינם מלאכים?

ואע"פ שבעיני בשר לא רואים (עכ"פ – כו"כ אינם רואים) את "המקדש דלעתיד" שמראים לכא"א בשבת חזון, כפי שידע איש בנפשי –

– האם בגלל שהנפש הבהמית שלו והעיני בשר שלו (שהנפש הבהמית פועלת עליהם), אינם רואים את "המקדש דלעתיד" שמראים לו – לא רואה זאת ה"יחידה" שלו? וכיון שהוא מאמין שה"יחידה" שלו רואה זאת, זה פועל אצלו התאמתות בדיעה, כאילו שהיא רואה א"ז בעצמו בעיני בשר.

והמעשה הוא העיקר:
כמדובר לעיל, זה מה שמראים בשבת חזון "לכא"א המקדש דלעתיד" – הוא בכדי שזה יפעל בעבודתו, ויעי"ז שהוא רואה בשבת חזון את ביהמ"ק בנוי, הוא מבין שכל הגלות היא רק "על מנת

שיבוא אר"י ויבנה ארזאל",
במילא זה פועל עליו שיוסיף עוד בעבודתו כדי להביא לידי גילוי את הכוונה שבלות –
ה"בוא אר"י ויבנה ארזאל".

ובפסטי שמרואים לו זאת ברגע הראשון שבשבת חזון – כמובן מכל שנתכף לאחר חוגג
הראשון של השבת היא (השבת) נקראת שבת חזון, כפי שרואים בפסוטים: כאשר שואלים
מישהו מיד ברגע הראשון של השבת, איז שבת זו, ובמה היא שונה משאר שבתות השנה
– הוא יאמר שזוהי שבת חזון.

ומזה מובן, שגם הנקודה של שבת חזון, שמרואים "לכאז"א המקדש דלעתיד", ישנו כבר
ברגע הראשון של שבת זו.

ובפסטי כשעומדים כבר עתה לאחר קריאת התורה וקריאת ההפטרה של פ' חזון עם
ברכה לפני ולאחר, ובפסטי כשעומדים בזמן דיעווא דיעוין –

אזי ישנה נתינת כח הרבה יותר חזקה, שזה מה שמרואים "לכאז"א המקדש דלעתיד".
בשבת זו – יפעל וישפיע על כאז"א במעשה בפועל, מיד בשבת זו.

וגם ישפיע, שיקחו משבת זו החלטות טובות בנוגע למעשה בפועל בימים הבאים.
וכאשר מקבלים החלטה טובה, אזי כיון שנמצאים כבר קרוב להגאולה – הקב"ה מצדפה
(שיטעלט צו) מיד למעשה, "מחשבה טובה הקב"ה מצדפה למעשה", שאז ישנם שנת
המעלות, הן המעלה דמחשבה והן המעלה דמעשה.

(מרגום חפשי מש"ח ט"פ דברים ה'תש"ט - בלתי מותאם)

מודל העילוי דראיית המקדש דלעתיד בשבת חזון זה

ההרהר מכל האמור לעיל בנוגע למעשה בפועל – "המעשה הוא העיקר":

בעמדתו בשבת חזון שאז "מראין לכאז"א המקדש דלעתיד" – בודאי התבונן ויתבונן
כאז"א בענין זה.

ובפסוטים, שבאמרו "מודה אני לפניך כו' שהחזרת בי נשמת", בכל יום, יודע, ומתבונן
בוה, שתשמח שהחזיר לו הקב"ה ביום הש"ק זה, בהיותה למעלה, ואתה את המקדש
דלעתיד.

ויש להוסיף, שמצד הענין ד"מעלין בקודש", הרי, ראית המקדש דלעתיד בשבת חזון
השתא היא באופן געלה יותר מראיית המקדש דלעתיד בשבת חזון דשנה שעבר, ולאמרי'
לגבי השנים שלפנ"ז, וכן הלאה, עד לשבת חזון הראשון שבו הראו את המקדש דלעתיד,
מיד לאחר החורבן, שמה מובן גדל העילוי דראיית המקדש דלעתיד בשבת חזון זה.

ויע' הנתבוננות המתגאומה בכל האמור – בודאי יתוסף בכל פרטי העבודה ד'יעשו לי
מקדש" ביתא וביתר עזו, בחיות מחודשת, וכן חידוש כפשוטו ממש, עד לעילוי

שאז יהיו עוד תעורבות, ומשיח יבין כו'.

והעבודה של משיח תהי', לברך את הטוב מחדע, היות ובגלל שזה עדיין תעורבות, משיח
יכפה ויבדד את הטוב מחדע. אזי אלו שחם כולו חייב יניחו אותם הצידה בינתיים, ואלו
שהם כולו זכאי יקח אותם לגאולה, ואח"כ הוא יפעל גם באלו שהיו קודם כולו חייב,
שהוא יקח גם אותם איתו לגאולה השלמה.

2. ענין הכפי' של משיח, איז הכוונה כפי' בנשיו דוקא, אלא יתכן גם כפי' בדברים. ויתירה
מזו, שאפשר לדבר לגמרי במקום אחר, וההוא לא שומע כלום, ואעפ"כ ע"ז הדברים נופים
אותו ומורידים אצלו את האונם של היצר הרע כנ"ל.

ועל דרך מה שאדמו"ד הזקן כותב. כשנפול איזה ענין בשכלו של מורי, הוא הי' מוציא
זאת בדבור, אפילו כשלא הי' בסמוך אף אחד
מתלמידיו ואף אחד לא שמע את זה, כיון שבה
לבד שהוא המשיך זאת בעולם הדבור, זה פעל
בכל קצוי תביל.

ענין הכפי' של משיח,
הכוונה כפי' בדברים.
ויתירה מזו, שאפשר
לדבר במקום אחר,
וההוא לא שומע כלום,
ואעפ"כ ע"ז הדברים
נופים אותו ומורידים
אצלו את האונם של
היצר הרע

וא"כ היום, כאשר מתאספים עשרה מירשאל
שאו שורה השכינה אפילו כשאנם עוסקים בדברי
תורה, ובפרט כאשר כן עוסקים בדברי תורה,
ובפרט כשהו מתוך התועודות חסידית, ובפרט
כשחוזרים אמרה ("זוארס") מהרב, שרבי הוא הרי
ה"אנכי עומד בין ה' וביניכם", וא"כ מצדפים גם את
"יעצמות" – יש בכחם לפסוק, שגם יחודי אחר
יתעורר במסירות נפש ויעמוד בתוקף בהודות, כפי
שמאחלים לעצמנו

כיון שכאשר הולכים בדרך של אהבת ישראל,
שזוהי הרי מצוותו של הקב"ה, הולכים הרי בשליחותו
של הקב"ה, ואז ישנו כח לפעול גם מה שמלאך מיכאל לא יכול לפעול.
ד... אנו מצויים עכשיו הרי בימים שעליהם נאמר יהפכו לשון ולשמתח.

בחסידות מרוב שישון ושמתח הם שני קווים, מלמעלה למטה ומלמטה למעלה. בכל
קו הרי ישנה מעלה (כמבואר בשערי אורה ובהמשך תרס"ז בענין תלמוד בבלי וירושלמי,
שבכל אחד מהם ישנה מעלה) – מאחלים להפכו לשון ולשמתח, שיהיו שתי המעלות,
שזו ע"י קו ה' כנ"ל.

(רסם צאתו אמר): שגוצא מהגלות לגאולה השלימה והאמיתית בחסד וברחמים.

(מש"ח ט"פ דברים ה'תש"ט - בלתי מותאם)

איך מתקיים ה"זכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בוקיה"?

ע"י שחזרים בהתנועות אימרה מהרב

הרגום הפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. הרבי נרמג לומר שאין להתערב ב"על-הבית שקייטי".

כמו כן ישנו מאמר של אדמו"ר האמצעי "להבין ענין הצבא", שבצבא ישנם גזרות על קיומם המצוות, וא"ל איזו תכלית ישנה בה?

והוא ממשד שם בהמאמר, שבאשר ישנם גזרות ואעפ"כ מקיימים כמה מצוות במסירות נפש, אזי אותם מספר מצוות שמקיימים במס"נ הן כל כך יקרות למעלה, שבשבילן כדאי כל הגזרות והתמנונות מקיים מצוות רבות, מצד גדל הנתח-רוח שיש [למעלה] מאותם מספר מצוות שמקיימים במס"נ.

אבל מכל-מקום הרי אין זה טוב הנראה והנגלה, ואנו חפצים הרי שיהי' טוב הנראה והנגלה.

ועוד ענין בזה: מה שמונא במאמר (של אדמו"ר האמצעי) מדבר בנוגע לגזרות של הגוים, שבזה אין חילול השם, כיון שהם [הגוים] נכרזן ביד החוצב, משא"כ על גזרות הבאות מהיהודים*, שבהם הרי יש חילול השם – זה לא שיהי' וכדאי.

ועוד ועיקר, מה שאנחנו רוצים ומה שאנו מובטחים שבבקבוצה דעקבא דמשיחא, הזמן שבו אנו מצויים עתה, יהי' טוב הנראה והנגלה, וטוב הנראה והנגלה פירושו שלא יהיו שום גזרות, ולימלאו תורה וקיימו מצוות מתוך מנוחה והרחבת הדעת.

ב. כאשר הרמב"ם מדבר אודות משיח, הוא אומר שם שמשיח יכפה את כל בני ישראל שישמרו תורה. ולכאורה זה קשה, הרי אמרו שאז יהי' כולו זכאי או כולו חייב, וא"כ ממה-נפשו לא שייך בזה ענין הכפי' – כאשר "כולו זכאי" לא זקקים הרי לענין של כפי', וכאשר "כולו חייב" שוב לא מתאים ענין של כפי', כיון שמוכרחים משהו להאחז בו, ו"ככולו חייב" זה לא שייך?

אלא הענין הוא, כפי שהרבי (מהורש"ב) נ"ע כותב במכתב (והמכתב כבר ישנו בדפוס) שישנם שני תקופות – דוד וכן דוד: דוד זהו כבר הגלוי של משיח, "ונגלה כבוד ה' ורואו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר", וכן דוד הוא זמן מוקדם יותר, שבו לא יהי' עדיין גלוי זה, וכיון שזה עדיין העלם, יהיו תעורבות טוב ורע.

וביאל יובן מה שהרמב"ם אומר שמשיח יכפו כו', כיון שזה מה שכתוב שיהי' כולו זכאי או כולו חייב, זה הולך על המדרגה השני' (דוד), שאז זה יהי' כבר לאחר הברור, ואז אכן לא יהי' שייך ענין הכפי', משא"כ הזמן הראשון של בן דוד, עליו אומר הרמב"ם שמשיח יכפו,

והוספה שבאי-ערוך למגור, כפי שהי' ניתוסף אצלו אילו ראה את המקדש דלעתיד בעיניו ממש!

ויהי' ש"מחזון – ותחזנה עינינו", היינו, שזוכים לראיית המקדש דלעתיד בפועל ממש.

בגאולה האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז, "איון במשפט תפדה ושיבי' בצדקה", ככל הפירושים שבהם בנוגע לעבודה הרוחנית – פד' וגילוי דבחי' "איון", עצם תשמתה, כפי שנמצאת בגוף הגשמי, וכן הפד' מההקלם והסתת דגוף נה"ב שהם בחי' "שבי", והן ובעיקר – "אין מקורא יוצא מידו פשוטו" – הגאולה דעיון וירושלים כפשוטם,

וכל זה – במהרה בימינו ממש, "לא עיכבו אפילו כהרף עין",

ועד כדי כך, שלא צדיקים לומר "ותחזנה", וכן "תפדה", בלשון עתיד, כי אם, בלשון הווה, ויתורה מזה – בלשון עבר, מכיון שנתקיים כבר בדגו שלפנ"ז, תיכף ומיד ממש.

(משיחת ש"פ דבריס, שבת חזון היתשע"ז - בחדר חנוכה)

יש לך שמחה במשפחה?

יום הולדת, ברית, בר מצוה או חתונה...

יש לך את כל הסיבות לחת הקדשה ב"יחי המלך"?

אם מתנה מקורית, אם הפצה כקנה מידה עולמי

ואם, והוא העיקר, ע"י תקרב ותחיש את התגלותו של הרבי מדי"ם

הדשו!

ניתן לחלק את היחי המלך כחשורה כשמחולת כאשר על

הכריכה הקדמית והאחורית יהי' ניתן להוסיף כיתוב

בארה"ב: (718)778-6670

בארה"ק: 04-840-3153

התקשר עכשיו: